

با لجبازی کودک چگونه برخورد کنیم؟

یک دکترای علوم تربیتی معتقد است که انعطاف ناپذیربودن و دخالت بیش از حد والدین سبب لجباز شدن کودک می‌شود.

یک دکترای علوم تربیتی معتقد است که انعطاف ناپذیربودن و دخالت بیش از حد والدین سبب لجباز شدن کودک می‌شود. دکتر "الهام کاویانی"، از لجبازی به عنوان نوعی رفتار مقابله‌ای یاد کرد که کودکان از آن برای سنجش رفتار واکنشی والدین استفاده می‌کنند.

این دکترای علوم تربیتی، لجبازی کودکان در سنین سه تا شش سالگی را امری طبیعی دانست و گفت: کودک در این سنین برای نمایش استقلال و هویت خودش دست به لجبازی می‌زند.

کاویانی افزود: اگر این حس فراتر رود و این احساس در کودک ایجاد شود که با لجبازی همه چیز را به دست می‌آورد، به این کار عادت می‌کند.

وی جیغ، گریه، گاز گرفتن، خودزنی و ... را از علائم بچه‌های لجباز دانست و گفت: کودک با این رفتار خود می‌خواهد قدرت خود را بیازماید و در صورت موفقیت و رسیدن به خواسته‌های خود به این کار عادت می‌کند.

او لجبازی را در کودکان دارای ریشه‌های ژنتیکی و محیطی دانست و گفت: بعضی از بچه‌ها به طور وراثتی لجبازند و گرچه می‌توان این رفتار آنها را تعدیل کرد، اما از بین بردن آن شدنی نیست.

کاویانی افزود: عوامل محیطی که سبب گرایش کودک به لجبازی می‌شود قابل کنترل‌تر هستند و نحوه برخورد والدین با این کودکان می‌تواند نقش مؤثری در کمتر لجباز شدن آنها داشته باشد.

وی گفت: انعطاف ناپذیربودن و دخالت بیش از حد والدین سبب لجباز شدن هرچه بیشتر کودکان می‌شود.

کاویانی با بیان اینکه خستگی، گرسنگی و سایر مشکلات می‌تواند سبب لجبازی در کودکان شود، جلب توجه کودک به چیز دیگر، سخن گفتن با زبان کودکان و شخصیت‌های کارتونی برای حواس پرتی او و ... را از جمله راهکارهای مقابله با لجبازی کودک دانست و افزود: البته به دلیل تفاوت‌های فردی ممکن است کودک به این راهکارها پاسخ ندهد.

وی ادامه داد: پدر و مادر کودکان لجباز باید از لجبازی با کودکانشان خودداری کنند، چرا که لجبازی آنها زمینه لجباز شدن کودک را فراهم می‌کند و در واقع از او فردی لجباز می‌سازد.